

Om tidningen är obeställbar eller om adressaten begärt eftersändning på grund av definitiv avflyttning, vill vi ha tillbaka tidningen med uppgift om den nya adressen.

Till: POLARHUNDEN

Folkets hängatan 7
810 70 ÄLVKARLEBY

MASSVOPSRAND TILL.....

JUHLANDER STIG

BOX 3312 HELGBO

790 30 INSJÖN

1480102200

 **FJÄLL
RÄVEN**

FÖR POLARHUNDSFOLK!

H. Erikssons Tryckservice AB, Särnviikan

POLARHUNDEN

årgång 12

nr 2 1983

POLARHUNDEN

POLARHUNDEN är en medlemstidning för Svenska Polarhundklubben. Tidningen skall i första hand vara en Informationskälla med rapportering av kommande och genomförda arrangemang och tävlingar i klubben.

Tidningen skall också ge en information om de polara spetsbundsranarna samt om hund och friluftsliv i allmänhet.

Tidningen utkommer med 5 nummer per år någorlunda jämnt fördelade över året.

Tidningens distriktsranar till ca 900 medlemmar i Sverige och övriga Norden, samt till djuravdelning och andra institutioner med hundskötselning.

Adress till POLARHUNDEN:

POLARHUNDEN c/o Björn Tillberg, Folketsbussgatan 7
810 70 Ålvsjöbygd, J. - 026/72859

Redaktion och ansvariga:

Ansvarig Utgivare: Stig Johlander, Ingön.

Redaktör: Detta nr - Björn Tillberg, Ålvsjöbygd.
Tel: 026/72859

Övre Norrland: Anders Andersson Ippavägen 8 970 20
Kontuskulle, 0970/ 301 56.

Nedre Norrland: Wille Carlsson, Box 37 830 19
Storlien, 0687/ 703 56.

Övriga Sverige: Distriktsns sekreterare f.v.h.

Illustrationer: Lars Hult, Orsa.

Tryckeri: H. Erikssons Tryckeriervice AB Sundviken.

Annonser i POLARHUNDEN

	1/1 sida	1/2 sida	1/3 sida
Textannonser	500 kr.	300 kr.	200 kr.
Omalogade 4:e sida	600 kr.	300 kr.	200 kr.

20% rabatt lösnar på fem på varandra följande annonser.

Medlemmar erbjuds fri reklamering. Begränsad löslar. De skall skickas skriftligen direkt till red. Betal-
annonser skickas till:

Annonschef: Mats Jansson Box 30E2 300 21 Jönköping, tel:
018/ 39 15 29.

Material till Tidningen

Närden till Björn Tillberg, 810 70 Ålvsjöbygd 1

Redaktionens samlings tecknat material om polarhundar, friluftsliv och berättelser och resultat från aktiviteter som kan vara av intresse i POLARHUNDEN.

Vi förbehåller oss rätten att挪ra bland materialet samt att rätta och förkorta löslar artiklar.

Händer tecknades tecknat. Det skall vara skarpa och kontrastrika händer i svart-vitt. Namn på baksidan. De material löslar i retur så snart detta.

Harvattiga för nr 3: 1 augusti

Design: Erik Sundin med en av sina kompisar.
Foto: Michael Ståhlberg

POLARHUNDKLUBBEN

SVENSKA POLARHUNDKLUBBEN är den enda officiella rasklubben för de polara spetsbundsranarna. Alaskan Malamute, Grönlandshund, Siberian Husky och Samojed.

Klubben är medlem i Svenska Kennelklubben som specialklubb.

Svenska Polarhundklubbens målsättning är att arbeta för att bevara de polara spetsbundsranarnas särart och att skapa förutsättningar för en livskraftig och god utav polarhundar i Sverige.

Klubben arrangerar dragkraftstävlingar av varierande art, klövjeturer, kursor och andra aktiviteter där polarhundarnas särart kommer till sin rätt.

Klubben arrangerar också officiella utställningar med curl-rättigheter.

Vi har idag cirka 1400 medlemmar fördelade över hela landet, med en naturlig fördelning mot norr. Klubben är indelad i 6 distrikt. Övre Norra, Nedre Norra, Gävle-Dala, Midaldalen, Södra distriktet och Västra distriktet. Se vidare under styrelsefunktionärer

Svenska Polarhundklubbens styrelsefunktionärer

Ordf: Stig Johlander

Hjälpe: Helge

790 30 INSJÖN.

026/ 700 64.

Sekreterare: Björn Tillberg

Folketsbussgatan 7

810 70 Ålvsjöbygd

026/ 728 59

Kassör: Bertil Edvardsson

Verkstadsgränd 4

776 00 Hedemora

0225/ 106 28.

Kontaktsam till distrikten:

Övre Norra: Jan-Erik Blomkvist, tel 0978/203 18

Nedre Norra: Louise Johansson, tel 0620/132 80

Gävle-Dala: Kristina Strand, tel 0261/224 49

Midaldalen: Ulla Håkström, tel 0223/520 87

Södra: Ulla Green, tel 0833/12663

Västra: Britt-Marie Carlsson, tel 031/712219

S.P.H. Era rasklubbar - Sveriges enda officiella

Alaskan Malamute: Ulf Krossell

Svarttorp

380 05 Degerstaden

Tel: 0485/601 33

Grönlandshund: Erik Sundin

Rossvägen 3

794 00 Orsa

Tel: 0230/825 61

Samojed: Ingemar Petersson

Moosvägen 28 B

970 95 Gärpenberg

Tel: 0225/29463

Siberian Husky: Nils Hjelle

Västjärn 5546

020 71 Ilubo

Tel: 0650/42060

Tävlingsskreterare:

Jan Gustavsson

P1 1515

820 22 Sandarne.

0270/ 169 34.

Utställningsskreterare:

Ingrid Norrman

Falkrosvägen 10

122 35 Inösede.

Tel: 06/ 49 62 46.

Medlemskap:

Medlemskap erhålles genom att ta kontakt med klubbens sekreterare Björn Tillberg på adress ovan. (styrelsefunktionärer)

ledare

Svenska Polarhundklubbens centralstyrelse har under den gångna våren inom sig och tillsammans med företrädare för våra sex rikstäckande distrikt diskuterat olika modeller för redigering av POLARHUNDEN. Tidningens ekonomi har också gått igenom några inför den budgetberedning, som började sitt arbete för klubben i stort den 11 juni.

En principdiskussion har också förts beträffande omfattningen av annonser i POLARHUNDEN i framtiden.

Det är ännu för tidigt att säga hur de slutliga rekommendationerna till kommande redaktörer bör se ut, men så mycket är väl redan klart, att arbetet med att producera en tidning med POLARHUNDENS kvalitet till innehåll och grafisk form inte någonsin bör vara en eller ett par mans ansvar nummer efter nummer. Då tryter både idealitet och idéer - och det blir alla lidande på.

Slutsats - redigeringsansvaret bör cirkulera.

När POLARHUNDENS ekonomi diskuterats på årsmöten och andra medlemsmöten har alltid enhälligt hävdats att besparingsåtgärder i SPH:s budget under inga omständigheter får gå ut över POLARHUNDENS numera förstklassiga kvalitet. Vår medlemstidning är det sammanhållande organet för en rikstäckande specialklubb med utelutande ansvar för de fyra polara spetsbundsranarna i vårt land. En aktiv distriktsorganisation och en rasklubbens verksamhet för avelsansvaret för våra hundar kräver ett effektivt kontaktoorgan för att nå ut med information om utbildning, tävlingsverksamhet och träningsläger för ungdomar, nybörjare och "proffs", om egna officiella utställningar, om klövjeturer och "till fjälls"-arrangemang med SKK och SRK-U som medarrangörer och återigen utbildningsutbud för föredare med hög status, tävlingsfunktionärer på alla nivåer, uppfödare och rådgivare i avelsfrågor, etc.

Med det stora ansvar som Svenska Polarhundklubben har inför SKK och tillsammans med andra specialklubbar och naturligtvis inför sin ständigt växande medlemskara - bara under maj månad nära 60 nya medlemmar! - kan inte innehållet i POLARHUNDEN enkelriktas på så sätt att den sida upp och sida ner citerar vad andra länders uppfödare tycker om hundarna i det eller det landet med tonvikt på sin egen uppfödning, nummer efter nummer. Vi måste ju tycka något själva - om våra egna hundar och deras framtid i vårt eget land. Och det gör vi bäst genom att utgå från tillgängligt - tillsammans med våra hundar sommar och vinter i det stora utbud av aktiviteter som SPH erbjuder över hela landet - och bekantgör genom POLARHUNDEN. Inte minst portokostnaderna idag omöjliggör extrautskick om sådant som lätt kan kungöras i medlemstidningen.

Slutsats: Det är god ekonomi att dra in på separata meddelanden till medlemmarna och att publicera allt i POLARHUNDEN vars utgivning då hellre kan utökas till minst sex nummer per år, med maximerat sidantal per nummer.

I detta sammanhang är det motiverat att också nämna annonsernas - särskilt annonsernas del i en kommande utgivning av POLARHUNDEN. Sådana annonser är inte särskilt attraktiva ur ekonomisk synpunkt för oss. POLARHUNDENS ekonomi får vi säkra på annat sätt. I den mån annonser är direkt informativa ur t.ex. nyhetsynpunkt, kan de publiceras som medlemservice till det låga pris som är realistiskt idag, men akquisition av material, typ riksannonser, skall inte belasta en kommande redaktion eller annonsavdelning. Våra medlemsannonser däremot har i regel högt nyhetsvärde och skall prioriteras och införas kostnadsfritt även i fortsättningen.

En som sist om "Slädhunden i tiden" påstår bl a: Siberian-Huskyägare, som är medlemmar i SPHK får nästa säsong betala 140:- kr för att i POLARHUNDEN läsa - ja inte mycke." Jodå, det kommer att bli fin läsning även i fortsättningen i POLARHUNDEN också för siberianhuskyägare. Årsnötbeslutet att höja årsavgiften visar på våra medlemmars förutseende inför kostnadshöjningar på alla områden - inte bara tidningsutgivningen. Det är skillnad på att arrangera ett par eller ett par tiotal hundkörningstävlingar i en rad olika klasser, det är skillnad på att ordna en inofficiell utställning och att anordna fem officiella vars resultat dataregistreras och domarkritikerna - samtliga - publiceras. Skillnaden är faktiskt större än vad den mellanliggande hundralappen kan tyckas utvisa!

Fr o m nr 3 1983 kommer ansvaret för POLARHUNDENS redigering att på prov cirkulera mellan några utgivningsställen.

Kom med och gör POLARHUNDEN ännu bättre! Heja POLARHUNDEN!

Björn Tillberg

PRESSTOPP!

MANUS SKALL VARA BJÖRN TILLBERG TILLHANDA SENAST DEN 1 AUGUSTI.
ÖRS! SKICKA ENDAST SVART-VITA BILDER, INGA FÄRGBILDER

PROTOKOLL

fört vid ordinarie halvårsmöte - sommarting - SPHK i Boshagen, Nora
den 12 maj 1983

- 1 Ordföranden hälsar välkommen och öppnar tinget
- 2 Tinget befinns behörligt utlyst
- 3 Till mötesordförande och -sekreterars väljs Stig Juhlander respektive Björn Tillberg
- 4 Ingrid Agerfeldt och Frank Ouchterlony väljs att justera protokollet och att vid behov inträda som rösträkare
- 5 Det har kommit till styrelsens kännedom att följande medlemmar avlidit, nämligen Monica Eriksson, Tücksfers, Lena Pihlström, Cecilia samt Erik Sellberg, Borlänge. Klubbmedlemmarna hyllar de bortgångnas minne med en tyst minut. Stig Juhlander erinrar i sin presentation om Erik Sellbergs pionjärsatser för Grönlandshundklubben och S P H K och inte minst för hans medverkan till att Kopparången blev en hemvist för S P H K. Uppläser sekreteraren Elna Sellbergs och hennes familjs tack till klubben för "visat deltagande vid Eriks bortgång."
- 6 Av styrelsen behandlade motioner och skriftliga förslag föredras och godkänns i styrelsens skrivningar.
- 7 Redogörs för remissyttranden begärda av SKK. Styrelsens skrivningar godkänns.
- 8 På förslag av styrelsen beslutar medlemsmötet att fyra rasklubbar vars styrelser skall vara direkt underordnade SPHK/CS skall bildas för att uteslutande arbeta med avelsplanering och avelsarbete och -information för våra fyra rasers sunda utveckling i enlighet med gällande standard och reglementen vilka senare kommer att framläggas.
- 9 Föredras lägenrapporter från fem distrikt. Fastställs bildandet av Västra distriktet
- 10 Bl a med anledning av att SKK:s specialklubbar fr o m 1984 är skyldiga att förete fullständigt utförd balans- och resultaträkning beslutas att den av styrelsen valda budgetberedningen skall lämna en delredovisning av sitt arbete till styrelsen för Gävle-Dalarnas "UPPTÄKTSRÖRE" nästa högen i augusti månad.
- 11 Sommartinget avslutas

Justeras:

Ingrid Agerfeldt
Ingrid Agerfeldt

Frank Ouchterlony
Frank Ouchterlony

Vid protokollet

Elna Sellberg
Elna Sellberg
sekreterare

Till fjälls med hund

Till fjälls med hund 1

Dags igen för årets fjällvandring arrangerad av Svenska Kennelklubben i samarbete med Svenska Polarhundklubben. Kom med på en härlig 4-dagars fjälltur (3 övernattnings) i Grövelsjöfjällen.

Vi startar torsdagen den 1 september vid Grövelsjö fjällstation klockan 11:00 och återkommer söndagen den 4 september då vi avslutar vandringen med bastu och gemensam middag.

Vandringen kommer att ske i grupper om cirka 10 personer plus färdledare och grupperna går beroende av varandra. Övernattningarna (i tält) gör grupperna emellertid tillsammans. Deltagarna bor i egna tält och svarar själva för matställningen. Grupperna kommer att vara indelade i 1-10 i stigande svårighetsgrad.

De som vill klövja sina hundar kan få instruktion i klövning.

Början av september kan kanske sägas vara tidig höst i fjällen men å andra sidan brukar det finnas nå mycket sommar kvar att nättarna inte blir för kalla.

Sista anmälningdag: 1 augusti. På din anmälan bör samtidigt meddelas vilken gruppenhet du önskar delta i.

Deltagaravgiften 250:- kronor insättes på postgiro 397245-2 och talongen märkes med "Till fjälls med hund 1".

Ytterligare information skickas till deltagarna efter anmälningstidens utgång. Vill du veta mer om fjällturen, din egen eller hundens utrustning kan du ringa Stig Juhlander, SPHK, tel. 0247/70064.

Till fjälls med hund 2

Ännu en aktivitet arrangerad av Svenska Kennelklubben i samarbete med Svenska Polarhundklubben.

Vill du lära känna fjällen ytterligare, hur man genomför en fjälltur vid sidan om markerade leder, vad är i strida jokkar m.m. Då är det här något för Dig.

Kom med på en fantastisk 5-dagars (4 övernattnings) fjälltur i Helagsområdet, beläget inom Härjedals- Jämtlandsfjällen. Denna vandring är av mera krävande karaktär. För din egen och de övriga deltagarnas skull bör du ha god kondition och vara något fjällvan, kanske vandrat med oss förra året. Dagsstapperna är 10-20 km i fjällterräng utan rösade leder.

Vi startar onsdagen den 7 september vid Ramundberget klockan 11.00 och återkommer söndagen den 11 september. Ramundberget ligger cirka 2 mil norr om Funäsdalen.

Vandringen kommer att ske i grupper med färdledare och grupperna går beroende av varandra. Övernattningarna (i tält) kommer grupperna att göra

tillsammans. Deltagarna bor i egna tält och svarar för matställningen.

Sista anmälningdag: 1 augusti.

Deltagaravgiften 250:- kronor insättes på postgiro 397245-2 och talongen märks med "Till fjälls med hund 2".

Utrustningstips och allmänna råd kommer att tillställas deltagarna efter anmälningstidens utgång. Vill du veta mer om fjällturen, din egen eller hundens utrustning kan du ringa Stig Juhlander, SPHK, tel. 0247/700 64.

utställningssekreteraren

SPHK:s OFFICIELLA UTSTÄLLNINGAR 1984

Vid sammanträdet i Nora den 12 maj med SPHK CS godkändes de officiella utställningarna. Donarlistan är inte fastställd, men gäller t.v. med angivna förslag:

Gällivare den 16 juni 1984 tillsammans med BK Malmen. Donare Eva Eksten, Finland.

Skelefteå den 15 april 1984 tillsammans med SSD a fl specialklubbar. Donare Folke Isaksson

Nora den 31 maj 1984 (Kristi Himmelsfärddag) tillsammans med Nora BK. Donare ännu ej kontraherad. (Ev. holländsk rasspecialist för samojed och siberian husky)

Karlskrona eller Åseda den 5 augusti 1984 tillsammans med specialklubbar.

Hamarskog, Uppsala, den 1 och 2 september 1984 (i anslutning till sommarmötet).

Trevlig sommar!

Ingrid Norman

SOMMARTIPS.....

..... om tillverkning av nome-selar och draglinor

För den som kör hundspann i nome-stil (eller har tänkt att köra) och vill tillverka materiel själv, har jag gjort en sammanställning om tillverkning av selar, främst ur en artikel från en norsk tidskrift: Vildmarksliv febr. 78, om nome-körning av Björn Johannessen.

Förutom i mångspann kan nome-selen dessutom med fördel användas som enbart tolksele. Man tar då lämplig koppellängd och fäster "öglan" i en krok på ett bälte. Själv föredrar jag koppel av nylon och använder ett höftbälte av typ "Fjällräven". Kroken att fästa på bältet bör vara av en kraftig konstruktion - se skiss.

Nomeselen kan ha olika utformning men tillverkas i huvudsak efter samma princip. Av ett brett band skräddarsys selen till varje hund. Bandet skall vara cirka 2,5 cm bred väv. Enligt norska beskrivningen skall det vara bomullsväv - den är mjuk och följsam. Mjuk nylonväv kan även användas. Är väven för hård föreligger risk för att kanten näter på pälsen. Väven (bandet) skall vara så tjockt att det inte "krullar ihop sig". Fästet för draglinan bör vara något längre bak än översta teckningen antyder. Draglinan fästs i dragringen (eller öglan) med en karbinkrok. Om denna blir liggande på hundens rygg är det risk för att hår slits loss.

Tag cirka 3 m längd av bandet och trä en smid ring in på mitten. I stället för ring kan man slitsa eller sy ihop en dragögla av nylonrep.

- 1) Man syr fast ringen eller öglan och lägger vidare bandet dubbelt. Prova att dragringen (öglan) kommer bakom hunden och låt bandet vara dubbelt tills det når mitt mellan höftbenen.
- 2) Här sys en kraftig söm. Från en början kan man fästa med säkerhetsnål eller lätt träckling. Därefter dras banden ner på vardera sidan under frambenen.
- 3) Banden "kryssas" (löper över varann) och fästes med nål eller träcklas, sedan vidare fram under bröstbenet där bandet åter "kryssas". Banden sys slutligen ihop mellan "kryssen" i sådan längd att banden inte kommer upp under armbågen och orsakar nötning.
- 4) Banden föres sedan tätt upp på var sida om halsen och bildar ett kryss i nacken. Fäst med nål eller träcklas.
- 5) Så till slut föres banden snett ner till banden som går ner in under armbågen.
- 6) Förstärkningsband göres enligt skiss och fästes vinkelrät ner mot nedre bandet.

Det är viktigt att banden hela tiden följer in under hundkroppen och att "kryssen" kommer på rätt ställe. Selen skall vara symmetrisk och viktigast av allt, den ska draga lika mycket "ovanför som under". Om understa bandet

(Sommartips.....)

är för sträckt kommer hunden att skjuta rygg och får huvudet för lågt och nötning på nacken kan uppstå. Är däremot det översta bandet för stramt blir det svank på ryggen och huvudet bäres för högt med nötning på halsen som följd. Det är alltså av stor vikt att få de rätta måtten i annat fall försämras hundens dragegenskaper avsevärt. Bandet som löper under frambenen och runt halsen bör fodras med någon mjuk filt eller syntetiskt material (som inte blir vått). Som tidigare angetts: selen skall hela tiden provas intill dess att den passar perfekt och slutlig ihopsyning kan ske.

Kryssen kan på ovansidan förstärkas med tunt skinn. Gör inga sömmar (knutar) på insidan mot hunden. Om det är selar till flera hundar, skriv då lämpligen hundens namn på selen.

Vid seltillverkning för större grönländahundar eller malamute är det inte nödvändigt att göra förstärkningskryss, utan ett tvärband kan istället göras - se skiss Norris-sele.

För den som önskar köpa färdigsydda selar och draglinor eller materiel till dessa för egen tillverkning (materiel i form av nylonband finns ju dock i Sverige), finns bl.a. följande firmor i USA:

Nordkyn Outfitters, P.O. Box 111B, Moses Lake, WA 98837, USA.

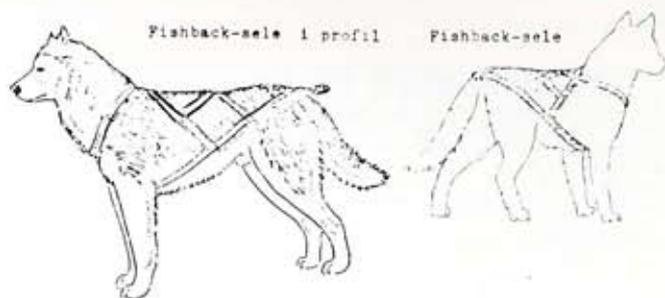
Zima, Box 57-Kilo, Montana 59920, USA.

Priset ligger mellan 7-10 dollar per sele. Selarna finns i olika standardstorlekar, men man kan också måttbeställa. Nordkyn har kraftigare stoppnings på sina selar och något styvare nylonväv än Zimas - men båda typerna är dock bra. Man begär prislista och vid beställning bifogas check (via bank) för kostnad jämte frakt. Fraktkostnaderna blir dock ganska höga.

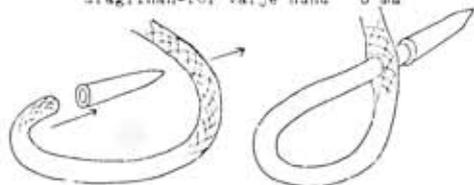
För tillverkning av draglinor har jag kopierat några skisser ur boken "Mush" av Bella Levorsen. I stället för att splitsa linorna kan man sy på maskin.

Ake Kristedal
Boden

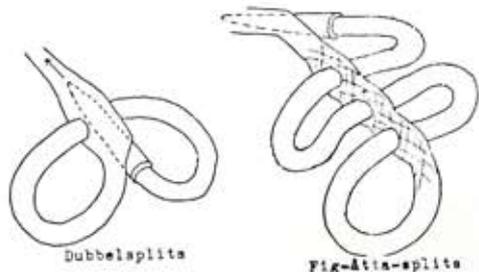

ann. rep kan vara av följande mått:
 draglinan (den mittersta) 12 mm
 draglinan-för varje hund 8 mm

START - upplitsing

INBJUDAN OCH KALLELSE

Svenska Polarhundklubbens medlemmar inbjuds härmed till

UPPTAKTSMÖTE

den 27 och 28 augusti 1983

PLATS: Mellsta Camping ca 1 mil n. Borlänge.

Arrangörerna - Gävle-Dala distrikt av SPK - förbereder ett omväxlande och, som vi hoppas, givande program med många kul inslag.

När denna inbjudan skrivs - före Midsommar - vet vi att det bli a kommer att bli en "annorlunda utställning" och dragtävling för alla polara raser.

På programmet står vidare att tränings- och tävlingskommittén skall informera om höstens och vinterns aktiviteter.

Det blir mycket träningsråd förtäts - för dig och hundarna!

Och mycket mer! Vi hoppas på stor uppslutning!

För den som behöver utförligare information kommer sådan att lämnas av sekreterarna i varje distrikt (om nr 3 av POLARHUNDEN inte hinna utkomma i god tid före UPPTAKTSMÖTET).

Kom hela familjen med barn och hundar och humöret på topp till en festhelg i Dalen!

VÄLKOMNA!

Kristina Strand och Georg Mattsson

En viktig målsättning för Svenska Polarhundklubben är att informera om natur- och friluftstid i stort. Det är därför med glädje vi vidarebefordrar följande rader som Jan Peterson, ordförande i västra distriktet skickat.

I NATUREN UT VI GÅ....

(Saxat ur Johannes Kyrkblad:)

"Naturen är det som betecknas med grön färg på alla plankartor. Den är också grön i verkligheten, vilket man kan se om man tittar ut genom sitt fönster eller på färgfotografier. På vintern är naturen vit. Naturen består av mark, vatten, luft och PLM-produkter. Den kan användas som underlag för parkeringshus, atomkraftverk och municipalsamhällen. Där naturen inte används till något kallas den grönområde. Ur naturen får vi vissa råvaror såsom mat, massaved och makadam. I de hål som därvid uppstår lägger vi t ex gamla järnslingor, potatisskal och bildäck. Detta kallas kretsloppet i naturen.

I naturen finns lappar, campingturister och djur. Djur är en sorts komplicerade kvicksilverföreningar som i vissa fall fortfarande har rörelseförmåga. En del djur kan flyga. Är de små, behöver man inte bry sig om vad de heter, det är bara att spraya. Är de större kallas de fåglar, och mot dem har inget effektivt spraymedel ännu framställts, utan bara långsamt verkande medel.

Fåglar förekommer främst i motorer på jetplan, i tjockoljebälten samt i små drivor nedanför kraftledningarna och fyrornas.

I naturen finns också små gröna djur som inte rör på sig, de kallas växter. Till växterna hör bland annat julgran, pelargon och hö. (Varning för förväxlingar: Små gröna djur som inte rör på sig kan också vara förgiftade grönfinkar.)

Stora växter kallas träd, av dem får vi grillkol och plywood.

Står det mer än fem träd på en liten yta kallas det skog. I skogen går man vilse. I skogen finns även varg och björn. Björnen är ett lömskt djur, som alltid överfaller förvarslösa jägare. Vargen finns inte.

Marken kallas det som naturen står på. I marken finns olja och gas som kommit dit från läckande cisterner och ledningar. Oljan pumpas man ibland upp igen och håller tillbaka i cisternerna. Jfr kretsloppet ovan.

I marken sticker växterna ner ens ändan och suger upp en massa vatten som annars kunde ha kommit till nytta. Det vatten som växterna inte kommer åt kallas grundvatten. Grundvattnet är en DOI-lösning. Vattnet är ofta en lödmande, gråbrun vätska, som förekommer i naturen i flera former. Ibland som regn, snö och dimma, i sjöar, floder, åar och hav. Vi använder vattnet till att dricka och bada i. Önskvärt vore att vi kunde sluta med denna ovana, eftersom vattnet snart är slut.

I naturen ut vi gå....

Vattnet i form av regn består av salt och svavelsyra, vilket beror på att vattnet påverkas av luftens naturliga sammansättning.

Dessa ämnen underlättar genom sitt idoga arbete framtida rivning av kyrkor och andra stenbyggnader samt järnkonstruktioner. De håller även pH-värdet i sjöar på en tillräckligt låg nivå för att inte fiskarna skall bli aggressiva. Fiskar är ett slags ofta döda djur som lever i vattnet.

Vattendrag som oturligt nog rinner fram just där avloppsledningar synnar ut, blir berikade med flera sällsynta kemikalier. En av de populäraste kemikalierna heter fosfat.

Det är en helt ofarlig kemikalie, som möjliggör skumbad i det fria. Dessutom sätter den fart på den söda naturen. Sjöar, som annars skulle behövt lunen är för att växa igen, klarar det nu på tre med hjälp av fosfat.

Detta är en form av strukturrationalisering."

TYSKLINDS

GENOM ETT FINT AVTAL MED TYSKLINDS I INSJÖN ERBJUDS ALLA POLARHUNDKLUBBENS MEDLEMMAR 12 % RABATT PÅ STÖRRE DELEN AV SORTIMENTET. GÄLLER EJ VAPEN, FISKE,

MEDDELA VID KASSAN ELLER PÅ POSTORDERBESTÄLLNINGEN ATT DU ÄR MED I SPHK.

OM DU INTE HAR TYSKLINDSKATALOGEN SÅ BESTÄLL DEN:

0247/410 20

GRÖNLANDSHUND

SPHK:s tidigare utställningssekreterare, HÉldne Brandrup-Wognsen, har i år satt upp ett vandringpris till bästa grönländartik. Centralstyrelsen ber på detta sätt få tacka donator på klubbens vägnar för denna för rasen framsynta gåva - ett förbättrat tikmaterial är grundvalen för allt framgångsrikt avelsarbete. Tack HÉldne!

STATUTER

för

Vandringpris till bästa grönländartik

1.

Priset utdelas till utställningens bästa grönländartik med dragmeriter samt lägst andra pris vid den öppna bedömningen (kvalitetsbedömning).

2.

Som dragmerit krävs att tiken fullföljt minst två officiella dragtävlingar under föregående säsong, arrangerade av SPHK eller SMK. Tävlingsklass i Åredraget, Fjälldraget samt Fäboddraget jämställs i detta sammanhang med officiell tävling. Uppfyllandet av dragmeriten skall dokumenteras.

3.

Den tikägare, vars tik/tikar vid två tillfällen har vunnit priset får behålla det samma.

4.

Det är vinnarens uppgift att tillse att tikens namn och årtal ingraveras på priset och att fullständiga uppgifter om tik och ägare skrivs in i prisets följeblad.

5.

Priset utdelas en gång/år vid SPHK:s utställning i samband med sommarsöte.

SIBERIAN HUSKY

Vid medlemsödet i Nora beslutades slutgiltigt att rasklubbar skall bildas för var och en av SPHK:s fyra raser.

I rasklubben för siberian husky valdes undertecknad, Nils Hjelm, till sammankallande vid årsödet i Björnsjö. Vid centralstyrelsens sammanträde i Älvkarleby den 10 juni valdes Carina Alqvist, Lars Erichsen, Kerstin Gustavsson och Maria Karlsson till ledamöter i rasklubbens styrelse.

Rasklubbens uppgift blir, som namnet antyder, att inom SPHK:s ram svara för de frågor som gäller rasen siberian husky och speciellt då avelsfrågor. Det viktigaste arbetet för rasklubben blir - som i allt avelsarbete - att försöka förbättra rasen och då naturligtvis med tyngdpunkten på de egenskaper, som ger rasen dess karaktär och är väsentliga för dess användningsområde.

Den som vill ha råd eller hjälp i avelsfrågor för siberian husky kan ta kontakt med någon av oss:

Carina Alqvist, Stensjökullen 2290, 940 12 Blåsmark. 0911/39293
Lars Erichsen, Björnhovda, 715 00 Odensbacken. 019/50636
Kerstin Gustavsson, Box 3224 Helgås, 790 30 Innjön. 0247/70002
Maria Karlsson, Lövatavägen, Lövatavägen, 162 40 Vällingby. 08/891268
Nils Hjelm, Västjärn 5546, 820 71 Ilabo. 0650/42060

Vi är naturligtvis öppna även för andra frågor och synpunkter som gäller rasen och rasklubben.

Nils Hjelm

HUNDSPANNKÖRNING I SVERIGE FÖR 30-40 ÅR SEDAN

av
Sengt Ellis

I vintras besökte jag polarhund-SM i Los med min familj och två huskyvalpar, för att efter 30 års bortovaro från hundkörning (storspann då) och av nyvaknat intresse studera hur man idag kör hundspann i Sverige. Vi hade just återvänt efter ett år i Canada, sett huskies där och intresset väckts till liv igen för min del. Måste säga att jag blev imponerad av mångfalden av span, de snabba och vackra siberian huskies, de massiva grönländshundarna och likaså av den fina, lätta utrustningen. Slädarna är ju riktiga konstverk, nomenklaturen något helt nytt för mig som förr använde selar avsedda för pulkkörning eller hundar i rad. Snabbheten när spannen rusade iväg från startlinjen var ju en ren skönhetsupplevelse. Här var det ju fråga om tävling vinnerligen och inte turkörning med tungt lastad släde som jag bara hade erfarenhet av. Snabbhet hade jag bara upplevt i skarföre på sjöar och fjällbedar eller vid rusningar efter renar.

1943 råkade jag bo i närheten av en storspannentusiast, Gert Vikner i Hällsingland. Av intresse hjälpte jag till med skötsel av hans hundspann under sommaren och lärde mig en del naturligt om hundkörning. Vikner hade med detta span, bestående av 8-9 hundar, schäfrar av ett slags blandras, stora, grovt byggda och bistra till utseendet, deltagit i finska vinterkriget och kört ammunition till fronten och sårade tillbaka. Åren efter vinterkriget vistades Vikner i Jämtlandsfjällen, körande transporter med spannet till fjällstugor, turistkörningar m.m. som gav inkomster.

Vintern 1943-44 slog vi oss ihop i kompanjonskap om hundkörningen med sikte på en vinters arbete med spannet i fjällen. Släden var en stor ombyggd armépulka, medar att stå bakpå, kraftiga handtag att hålla i och en slädkorg för last eller persontransport. Medarna var undertill järmskodda. En väldig broms satt mellan medarna, en broms med hävstångseffekt som nästan kunnat stoppa en häst. Det låg en stor trygghet i denna broms då vi skulle ner för isiga backar med folk i släden, eller då vi annars måste snabbt stoppa upp det dragaregna spannet. Pulksläden flöt bra i djupsnö i fjälldalarna. Viltpackade skoterspår fanns ju inte den tiden. Tryggt använde vi i djupsnön för att spåra väg i oändlig terräng.

Hundarna var spända i rad. Kedjor med påknutna rottlingsplanor utgjorde draget, hindrade kedjorna att slå öglor och skada hundarnas ben. Allt detta var naturligtvis rätt primitivt och tungt, men det fungerade. Vi talade om att bygga en släde av "aluskatyp", men var rädda att vi inte skulle kunna ta oss fram i den djupa snö som man ju ofta stöter på under långfärder.

Det hundfoder som man nu köper säckvis och av förnämligt slag lyckades vi inte finna då. Kanske tillverkades det inte under krigsåren. Lorkad fisk från sommarens mätefiske hade vi knippsvis på släden, dock ganska skrymmande. Även torikat slaktavfall, skadat hårdbröd m.m. Vi var alltid på jakt efter hundfoder av allt upptänkligt slag.

(Hundspannkörning i Sverige för 30-40 år sedan)

Ledarhunden Lord, enögd efter en granatexplosion i vinterkriget, kunde höger och vänster och hade respekt med sig. Inför körning spändes han alltid först, därefter kom andra, de bråkigaste sist. Släden förstas fastspänd i ett träd med en kätting. Problemet var att spädda loss släden med det vrålände spannet kustände i selarna. Lord var den ende som inte ryckte. Man stod still med huvudet vänt mot spannet, morrande och med visad tandgård. Snöbankare eller krok hade vi inte kommit på. Genom att rycka släden bakåt och trampa ner den väldiga bronss lyckades så föraren lossa karbinhaken på kedjan och klänga sig faant på släden i första rusningen.

Tävlings och snabbhet var det inte en tanke på den tiden eftersom andra span inte existerade enligt vad vi visste, utom draghundstävlingar med pulka och skidåkare. En och annan skidåkare med schäfer eller varsteh mätte vi, och de betraktade oss med undran och misstro. Vi var outsiders i draghundsvärlden. Inkallelser under kriget det sista året gjorde att jag måste lämna storspannkörningen men hannade istället på den s.k. hunddetaljen ut i fält med pulkhundar och annat.

Efter kriget samlade min bror och jag under sommaren 1946 ihop 6 kraftiga hundar av schäfer och jämthundsblandning, byggde av en mandragen stor armépulka en hundsläde. Vi vågade oss inte heller på en lättare släde på medar, då vi var fast övertygade om att vi skulle köra fast i lösnö, eller få den förvandlad till vedpinnar i något brant slutning bland fjällbjörkarna. I de stora skogarna i norra Värmland, där män kommer tidigt, hittade vi en övergiven timmerkoja från tidigare drivningar. I omgivningarna trösade vi vårt nya span. Efter svåra hundslagsmål och omplaceringar lyckades vi få till ett fungerande span. Vi for ner till bygden då och då för proviantering. En och annan timmerväg uppkörd av häst och släde fann vi och dom var härliga att köra efter. Vi måste stanna då och då för att lysana efter hästpinglor för att undvika krock i branta utfärslopör. Det var ett stimulerande liv och hundspannet blev allt bättre, medan vi blev allt fattigare på kontanter.

Så bröt vi då upp mot fjällen för att köra turister och därmed skaffa oss bättre ekonomi och få tag i hundmat på turiststationerna och på lapparnas renskiljningar. Den tiden kunde man köra spannet efter landsvägarna, trafiken var fåtalig och plögningen var inte så hård som nu. Före skymningen slog vi bivack i skogen ett stycke från vägen. Fält använde vi inte, utan byggde s.k. "gapskjul" av granris som värmen från nyingen slog emot. Vår renskinnssovsäck av höstslaktade djur (hårar inte), egenhändigt tillverkad, var vår trygghet tillsammans med primusköket och den värmande elden. Oftast ärter och fläsk eller rotmos och korv i frusna, färdiglagade portioner som då tinades upp i kastrull. Bra mat men alltför tungt. Säckens med den maten vägde som ett stenblock. Hundarna omkring oss ett stycke från elden fick sin mat en timme efter körningen. De låg i snön, vägrade ligga på granris. Vid sträng köld brukade vi ta in i skogsgårdar, där vi fick ligga i ladugården eller en lada fylld med hös löfte om att inte röka. Vi betraktades som ett slags halvtattare av stadgat bondfolk och sågs med viss misstro, men välvilligt och med ett slags beundran av dom som hade lite äventyrslyngtan i blodet.

Vår utrustning höll rätt bra, bara smärre lagningar av selar, renskinnskor och vantar. Hundarna slogs allt mindre, problemet var dock de grå-

hundar som fanns i varje gård. De kunde skällande rusa rakt in i spannet, av mod, nyfikenhet eller dumhet vet jag inte, men det slutade oftast med katastrof och ersättning ur den snåra kassan för att undgå stryk av uppretade dalabönder.

Vi nådde fjällen. Körde turister i Sälen, Lofsadalen, Fjällnäs, Vålådalen och andra ställen för 2:- km per person. Vi arbetade som "remdragnar" på samernas renskiljningar i Högvålen och på Flatruet för 35:- dan och vår ekonomi blev bättre. Vi tog vara på renvonnar, strapar och annat på slakterna plus avfall från hotellköke så att hundarna glänste av välsmåga. Ibland tröttnade vi på turister och gav oss iväg in i högfjällen på långturer och fick utstå svåra snöstormar men vi lyckades till slut komma i skydd. En gång mötte vi de första grönländshundarna i Vålåntugen och fattade beslutet att övergå till den rasen, importera från Grönland via Danmark.

Ären med grönländarna inleddes, ett intressantare "hundsmaterial", deras skygghet eftersom jag bodde avsides, deras då oerhörda känslighet för valpsjukan trots vaccinering, deras jaktlust. Men annars härliga hundar, de ingav en annan "känsla" vid körningarna än andra hundar. Med ären fick jag hålla mig till 5-6 grönländare och körde då ett slags nose, fast utan noseselar. Ordet nose var inte infört på 50-talet vad jag vet. Men - valpsjukan slog ofta hårt och spannet reducerades gryn. Tillsammans med en kamrat som också hade grönländare, 7 st i spannet, förlorade vi 17 hundar, vuxna och valpkullar, en förfärlig vinter som nästan knäckte oss. I slutet av 50-talet gav jag upp hundkörningen, delvis beroende på andra oaständigheter.

Någon gång har ett enstaka grönländerspann passerat min stuga och uteljé på fjället, bl.a. veteranen Stig Juhlönder, och då har det klintat i själen när de försvann bort över viddererna. Det där med slädhundar gör aldrig ur kroppen om man en gång börjat. Så passa er!

Bländrasspannet schäfer/jämthund i härjedalsfjällen 1947

FRIRÖNTGADE POLARHUNDAR

ALASKAN HALABUTE:

Cascadia e. Jeremy vom Mount Kinley u. Black Beauty. Äg. Gunilla Berrek, Hjälsberg.
 Cloudy-Boy e. Chik u. Topkoks Dark Sisik. Äg. Peter Keller, Alingsås.
 Dixielee e. Jeremy vom Mount-Kinley u. Lupa. Äg. Rose-Marie Dagnan, Falköping.

GRÖNLANDSRUND:

Glaciärens Himi e. Umanaq u. Glaciärens Doola. Äg. Arne Blomberg, Gnesta.
 Glaciärens Joker e. Glaciärens Fozzie u. LP o SUEH Glaciärens Issa. Äg. J-I Sjölund, Duvd.
 Glaciärens Grizzi e. Nunuk u. Glaciärens Issa. Äg. Marianne Eriksson, Ljusdal.
 Ish-Kloma Inzanna-Mica e. NUCH Tinkas Akulurak u. Nahani. Äg. Eva Nord, Tytinge.
 Giljak e. Uvak u. Glaciärens Gaisy. Äg. Pia Lööv, Tyresö

SAHJEDHUND:

Franka e. Edings Hannibal Haues u. S o SFUCH Inora. Äg. Gunnel Lindblom, Skellefteå.
 Valja e. Snowscene Happy Fella u. Flings. Äg. Christine Esping, Vikingstad.
 Andomooka e. NordUCH Kulina Major Denika u. Explorers California Pussycat. Äg. Marita Koimberg, Sala.
 Bambina e. Edings Joursula u. Edings Isabell. Äg. Anna Elisabeth Westberg, Fråniger.
 Explorers Titanic Man u. Explorers Heavy Naiche u. Explorers Lady Jo Ann. Äg. Roger Siktström, Järfälla.
 Polar Prince Ali e. Djingis Kahn u. Carmen. Äg. Susanne Karlsson, Umeå.
 Jarrack e. Dacke u. Aspri. Äg. Thord Vidlund, Enkilstuna.
 Explorers Stardust e. SUEH Golden Days u. IntUCH NORDOUCH Explorers Ice Stars. Äg. Ana o Jiri Hardlund, Vinslöv.
 Suasi e. Djingis Khan u. Carmen. Äg. Barry Skoogh, Norsjö
 Jimmy e. Dacke u. Jane. Äg. Kerstin Gøthesson, Borlänge.
 Odessa e. Odin u. Explorers Gust Happy. Äg. Rune Eriksson, Märsta.
 Sergej e. Bamse u. Mita. Äg. Dag Lundberg, Umeå.
 Natalie e. Bamse u. Happyness. Äg. Ulf Andersson, Mörlunda.
 Ali e. Moss u. Azra. Äg. Rose Ottosson, Ruda.
 Quarterflash e. Kulina Major Denika u. Majka. Äg. Gun Andersson, Järfälla.
 Boy e. Brölandets Obby u. Beaktris. Äg. Ove Hedlund, Boliden.
 Varja e. Snowscene Happy Fella u. Flings. Äg. Agneta Lindquist, Billdal.
 Varja e. Bamse u. Mita. Äg. Thorleif Almqvist, Lidingö.
 Marsjin e. Bamse u. Mita. Äg. Yvonne Lindström, Bergshamra.
 Lajka e. Bamse u. Mita. Äg. Sigbritt Eriksson, Lidingö.
 Dennis e. Nalle u. Bamsinalla. Äg. Solveig Jansson, Norrtälje.
 Chilon e. Bamse u. Mita. Äg. Gunbritt Olofsson, Waxholms.
 Boris e. Bamse u. Mita. Äg. Stig Almqvist, Lidingö.
 Kulman e. King u. Nyx. Äg. Gunilla Karlström, Odensbacken.
 Katinka e. King u. Nyx. Äg. Monica Hjortsberg, Odensbacken.
 Darling e. Lumikin Lillnicke u. Edings Flame. Äg. Helene Timfjärd, Gällivare.
 Bellman e. Edings Inferno u. Leidy. Äg. Tommy Berglund, Enkilstuna.
 Alexander e. Lumikin Lillnicke e. Sanja. Äg. Kerstin Wänström, Sandviken.
 Akka e. Dacke u. Sheba. Äg. Marianne Otterbring, Lima.

(friröntgade hundar)

Lufsen e. Lumikin Lillnikke u. Zindy. Äg. Katarina Boström, Rönkä.
Dolly e. Sarbesha Imperial Star u. SUCH SFUCH Edelings First. Äg. Marita
Koinberg, Sala.

Popov (Stey) e. Karloff u. Gakutska. Äg. Bengt Lindell, Västerås.
Dandy e. Edeings Joushua u. Edeings Isabell. Äg. Jan Karegård, Uppsala.

SIBERIAN HUSKY:

Rita e. Snöfjället's Muzkie u. Polarmarkens Ijana. Äg. Sven Jansson, Övre
Svartlå.

Durusuo e. Björn u. Alazeja. Äg. Peter Keller Alingsås.

TA VARA PÅ DIN SAMOJEDULL!

Att lära sig spinna av hundull har blivit populärt. Det är synd att inte fler lär sig konsten, för det är inte svårt. Under tecknad lärde sig spinna på tre veckor. Jag har hört att det t o m finns folk som tovar av hundull, en procedur där man blöter ullen så den filter ihop sig och kan formas till olika föremål. Det är den mjuka underullen man tar reda på. Låt den förbli smutsig så håller den ihop bättre, hundullen är inte alls lika fet och formbar som fårull, men i gengäld behöver man inte karda den före spinning. Jag har hört om flera äldre människor som hade samojeder under 40-, 50- och 60-talet som redan då tog reda på hundullen och blandade den i fårull eller spann den ren. Nuförtiden kan man gå på någon spinning eller lära sig genom att titta på någon erfaren spinnerska, men sedan får man öva och öva själv.

Man fäster lite ull på en tråd som går runt en spole, som drivs genom att man trampar ett hjul. Ullen tvirnar då upp sig runt tråden och med den högra handen drar man ut ulltussen till lämplig tjocklek. Den vänstra handen håller ihop tråden. Ullen kan givetvis aldrig bli lika jämn och fin som den man köper - det blir aldrig handspunnet garn.

Sedan tvinnas två eller flera trådar ihop till garn, och då trampar man motsols (till skillnad mot den vanliga spinningen då man skall trampa så att hjulet snurrar medsols). Man ska trampa i den takt som hjärtat slår.

Det färdiga garnet tvättas försiktigt i hundshampoo eller annat mild tvättmedel. När det torkat gör man nystan av det och sedan kan man sticka som det är (blir väldigt fint, ett angoraliknande garn) eller färga det med växtfärgning.

Det är i alla fall en både rolig och nyttig hobby, och det är synd att slänga bort ull som kan bli varma och dekorativa plagg.

Ulrika Dotzsky

SAMOJED

SAMOJEDRINGENS UPPFÖDARTRÄFF I AVESTA 9/4 1983

Här följer en sammanfattning från årets första uppfödartreff. Åtta medlemmar hade hörsammat kallelsen, medan några åsikter framfördes genom ombud.

Första ämnet att diskutera blev standarden för samojed och vad de domare som dömer samojed bör beakta.

HUVUD: Huvudet skall vara kraftigt och kilformigt med bred, måttligt välvd huvudskål. Stopet skall vara svagt men tydligt markerat. Nosen skall vara kraftig, nästan lika lång som huvudskålen och smalna jämnt och svagt mot nospegeln. Nosryggen skall vara rak. Läpparna skall sluta tätt intill käkarna och vara något köttiga. Nospegeln skall vara kraftigt utvecklad.

ATT SE UPP MED: Colliehuvuden

ÖRON: Relativt små, trekantiga, ansatta långt ifrån varandra och rätt-uppstående, men rörliga. Öronspetsarna något avrundade.

KONTROLLERA ÖRONENS RÖRLIGHET: VARFÖR? I dåligt väder skall hunden kunna stänga öronen.

BÅL: Bålen skall vara djup, kort och kraftig.

Ryggen skall snarare vara kort än lång. Den skall vara rak ända till svansroten och mycket muskulös.

Ländan skall vara synnerligen stark. Bröstit skall framifrån sett vara brett och djupt. Revbenen skall vara väl välvda.

ATT SE UPP MED: Långa ryggar på hanhundar.

EXTREMITETER: Benen skall vara kraftiga. Frambenen skall framifrån sett vara raka med armbågarna tätt intill bålen. Bakbenen skall bakifrån sett vara raka och parallella, med mycket kraftig muskulatur. Knä- och hasleder skall vara väl, men inte överdrivet, vinklade. Hasleden skall vara lågt ansatt. Tassarna skall vara ovala och spänstiga med svagt spretande tår, rikligt med hår skall finnas mellan tårna.

SE UPP MED: Veka mellanhänder och höga frambensrörelser. Samojeden skall ej bedömas som hunky.

CERT skall hållas inne för hund av följande skäl: Skygghet, vekhet och för hund som bucker för domaren samt för hund som domaren ej kan ta i.

VI DISKUTERADE ÄVEN BRUKSPROV ELLER DRAGPROV FÖR SAMOJEDER

Eftersom enighet om dess utformning inte kunde nås, kommer denna fråga upp igen och det blir vid Samojedringens höstmöte och utställning i Hammarakog 20-21 augusti i år. Så låxa över sommaren blir att tänka ut vettiga förslag på utformning av dragprov!

HIRT PÅ UTSTÄLLNINGAR

Vår jubileumsutställning i Nora blev resultatmässigt ett dadas på utställningen i Märsil i fjol. Enda skillnaden: andra samojeder i huvudrollen!

Bästa polarvalp: Samojed, tyvärr har jag inte namnet kvar i mitt minne.
BIR, BIG I och BIS: INT NORDUCH EXPLORERS ICE STAR, uppfödare och ägare B Hillerby.

Av en tillfällighet hämnade jag på SKKs utställning i Uppsala där Rainer Vuorinen hade nöjet att döma 35 samojeder. De flesta fick väldigt fin kritik.

Han tyckte även att Sverige för närvarande har de bästa samojederna i Norden. Sköna ord att höra för våra uppfödare, kan man tänka!

Tänkte inte nämna några resultat därifrån, men kan inte låta bli:
BIR: SUCH EXPLORERS REEGAN, uppfödare B Hillerby, Huddinge, ägare B Lörsson, Handen.

BIM: PARUSCHKA, uppfödare I Carlsson, Hedemora, ägare M Koinberg, Sala. Denna ungtik tog många fina skalper på uppsalauställningen.

Återstår för mig att önska alla en fin sommar! För egen del önskar jag mig en tidig höst. På återhörande!

Ingegerd Petersson

SAMOJEDRINGENS HÖSTMÖTE

hålls den 20 augusti 1983 klacken 16.00
på Hammarakogs friluftsgård, Uppsala

I anslutning till höstmötet hålls traditionell inofficiell utställning på följande dag den 21 augusti.

Veterinärbesiktning mellan 0900-1000

Bedömningen börjar kl 1000

Domare: Solvejg Sundberg

Utöver officiella klasser tävlas i par- och arbetsklass samt championparad. Avgifter: Valp-, unghund-, öppen-, champion- och veteranklass 60:- kr. Par- och arbetsklass 25:- kr. Championparad ingen särskild avgift.

Anmälan skall ske till Ingrid Norrman, Tallkrogsvägen 10, 122 33 Ennede. Tel. 08/496246 eller 0176/91251.

För vägbeskrivning, Ring Kurt Johansson, tel. 018/119157, kvällstid.

Nytt från distriktet.. SDPK:s södra distrikt

Rejl

I anslutning till klubbens draghundstävling i Badafors den 26-27 februari 1983 höll södra avdelningen sitt årsmöte. Styrelsen fick en delvis ny sammansättning då förutvarande ordföranden och sekreteraren avsåg omval. Den nya styrelsen består nu av:

Ordf.	Olle Green	Bokhult	285 00	Markaryd	0455-126 63
Sekr.	Keld Nielsen	Arborrakull	332 00	Cialaved	0371-910 27
Kassör	Eva Nordh	Virvelvägen 14	282 00	Tyringe	0451-510 73

SDPK är det naturliga kontaktorganet för personer med intresse för polarhundar. Klubben vill genom att anordna olika aktiviteter stimulera intresset för att på ett riktigt sätt utnyttja polarhundens förnämliga egenskaper som draghund, klövjuhundar m.m. Detta är den målsättning vi arbetar efter i klubben.

Södra avdelningen har anordnat eller kommer att anordna följande aktiviteter under verksamhetsåret:

1A-15 maj	Vårtur i trakterna kring Tyringe
29 maj	Utställning i Helsingborg (SDPK och Lapphundringen)
September	Hösträff
November	Träningsläger
Januari	Körning (Draghundstävling eller liknande)
Februari	Körning och årsmöte

För att få en bättre överblick över medlemmarnas intressen och önskasål i södra distriktet, har vi i styrelsen ställt samman en enkät med ett antal frågor som vi vill ha svar på. Det är nödvändigt för oss att känna till vad du som medlem vill att klubben ska satsa på, om vi ska kunna fungera på ett tillfredsställande sätt.

Svara på enkäten så snabbt som möjligt och skicka den till Olle Green, Bokhult, 285 00 MARKARYD.

Innehållet i enkätsvaren kommer i hög grad att påverka utformning och program för de aktiviteter som södra avdelningen kommer att anordna. Ditt svar är således mycket viktigt.

Väl mött på våra träffar!

STYRELSEN

Olle Green
Ordförande

SPHK:s västra distrikt

Västra distriktet, vars styrelse ser ut som följer,

Ordförande	Jan Peterson	0303-38942
Sekreterare	Britt-Marie Carlsson	031 -712219
Kassör	Kjell Hamner	031 -486635
Vice Ordförande	Kent Andersson	031 -545157
Ord. ledamot	Kennel Tingrot	0322-53313
Ord. ledamot	Bo Nilsson	031 -458877
Suppleant	Gösta Warolin	0302-44540

ber att få önska sina medlemmar varmt välkomna till de två aktiviteter som återstår detta år.

22.10-23.10 Instruktionsläger i Hükensås under Stig Juhlanders sakkunniga ledning. Här kommer det att visas hur det går till att köra in en unghund, hur man bäst dragtränar en vuxen hund, hur man väljer storlek på och packar en klövjeväska, vad för olika vagnar (medtag egen) som används m.m. m.m. Övernattning kan ske i stuga om 2+2 bäddar + soffa, pris 130:-/dygn, eller i tält då kostnaden blir 25:-/dygn.

En mindre avgift kommer att tas ut, men då varken utgifter eller inkomster är klarlagda i skrivandets stund förbehåller vi oss rätten att fastställa denna senare.

Närmare upplysningar lämnas av:

Annika Althaus	0583-21139	(arrangör)
Kennel Tingrot	0322-53313	
Jan Peterson	0303-38942	

19.11- Trivselträff lördag eftermiddag i Alehofs klubbstuga i det ylvänliga Dommekärr 3 mil norr Göteborg, där Peter Keller visar egen film och eller diabilider runt ämnet "Med släde i Sarek". Därefter länder vi brasan i den öppna spisen och fortsätter en lång och gemytlig hundpratarkväll. Varm korv med bröd, bullar, kaffe och dricka serveras kontinuerligt.

Den som är morgonpig kan mot erläggande av 10:- till Alehofs-klubben övernatta på golvet i klubbstugan, eller i medhavt tält.

Medtag: Sänglöst (obligatoriskt)

- Hängar (för den skrala klubbkassans skull)
- Musikinstrument (om Du kan spela på dom)
- Beg. friluftss- och hundprylar (om Du vill sälja dom)

Anmälan lämnas till och vägbeskrivning erhålles av:

Jan Peterson	0303-38942
Kennel Tingrot	0322-53313

I samband med det kommande utskicket av kallelsen till årsmötet kommer vi

bl.a. att bifoga en preliminär lista över tänkta aktiviteter under 1984, så Du som sitter inne med en eller annan god idé om vad, var och när, ombuds att ta kontakt med undertecknad.

Lev väl och mät upp!

Britt-Marie

nedre-norra distriktet

Styrelsen för innevarande år har följande utseende:

Ordförande Sten Heintz
v Ordförande Anders Jönsson
Sekreterare Louise Johansson
Kassör Torsten Johansson
Ledamöter: Erik Niemelä och Nille Carlsson
Suppleanter: Sture Mohlin och Folke Isaksson

Program inför höst- och vintersångerna kommer i nummer 3 av POLARHUNDEN!

Ha en skön sommar önskar

STYRELSEN genom

Louise

gävle-daladistriktet

Vi inbjuder alla S P H K:s medlemmar till ett, som vi hoppas, givande UPPTAKTSMÖTE med massor av kul programinslag. Se separat annons!

OBS! Om POLARHUNDEN nr 3 inte hinner komma ut före detta extra medlemsmöte och du har funderingar kring detaljupplysningar, kommer vi för närhets skull att göra på det sättet, att sekreterarna i alla sex distrikten får utfärlig information om vårt arrangemang. Till ditt distrikts sekreterare kan du vända dig och få reda på allt om vägar och tider osv.

Vik sista helgen i augusti för en fin polarhundklubbträff i Dalarna - tillsammans med hundarna.

Ni är alla hjärtligt välkomna!

Kristina

mälardalsdistriktet

ARBETSORDNING VID SPHK:s ÅRSMÖTE

SPHK är nu en stor organisation och samlar många medlemmar till sina arrangemang. Detta får med sig att fler sätter sig in och engagerar sig i de rent föreningstekniska frågorna vilket är mycket positivt. Men ett årsmöte på ett par timmar passar inte en organisation på ca tusen medlemmar med ett intensivt fältberoende. För att inte frågorna skall bli dåligt behandlade och engagemanget hos medlemmar skall sjunka måste vi ändra på arbetsordningen vid årsmötet.

Mälardalsdistriktets styrelse vill här avge följande förslag till ny arbetsordning.

Mål: Full demokrati, tid att penetrera viktiga frågor, ökat engagemang.

Form: Årsmöte genomföres som nu under en helg, men själva förhandlingen förläggs vid flera tillfällen.

Nya begrepp: Beredningskommitté - kommitté som bereder en motion eller proposition inför beslutet. Består av redogörare/ordförande som utses av styrelsen eller årsmötet samt de deltagande medlemmar som har intresse av just denna fråga.

Utskott-kommitté som bearbetar och förbereder "ständiga" frågor som ekonomi, tidning, verksamhetsprogram. Sammansättning som ovan.

Program för årsmöteshelgen:

Lördag.	10.00	Stafett eller annan aktivitet
ca-tider	12.00	Lunch
	13.00	Årsmöte: Förhandlingen omfattar: Mötets öppnande och stadgelsliga utlysande, val av presidium, verksamhetsbe- och fråga om ansvarsfrihet. Den "historiska" delen är avklarad. Därefter presenteras de ärenden som skall överlämnas till beredningsarbete och utskottsarbete. Vem redogöraren är och var man håller till. Ärenden överlämnas och årsmötet ajourneras.
	14.00	Uteaktiviteter eller paus för hundöversyn.
	15.00	BU-arbete (Berednings- och utskottsarbete)
	17.00	Ev. Valmöte.
	18.00	Middag
	19.00	Årsmötetsförhandlingarna återupptas. Valen förrättas. BU-redogörarna lämnar BU:s förslag, frågan lämnas öppen, beslut fattas
	20.00	Årsmötet ajourneras/avslutas Kvällsaktivitet. Ev. fortsatt BU-arbete

Söndag	09.00	Stafett eller annan aktivitet
	11.00	Årsmötetsförhandlingarna återupptas med BU-beslut och övriga frågor. Förhandlingarna avslutas.
	12.00	Lunch och avslutning

Frågor som lämnas till BU-arbete: Alla motioner
Alla förslag från styrelsen
Alla ständiga frågor som ekonomi, tidning etc.

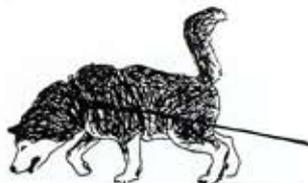
Styrelseledamöter deltar i BU-arbetet som fackmän (ex. kassören i ekonomiutskottet) och medlemmar i SPHK.

BU-redogörare bör väljas utanför styrelsen.

Med denna arbetsordning vinner man ett bättre utnyttjande av tiden, inga långa och sövande sejourer och som en följd härav att viktiga frågor blir ordentligt genomgångna. En risk finns att det blir desapo på BU-arbetet under beslutsomgången. Detta är en barnsjukdom som torde försvinna när mönstret är invant. En annan risk är att medlemmar känner sig överkörda i ett beslut, där man deltagit enbart i ett annat BU-arbete. Detta motverkas genom att medlemmar sätter sig in i frågorna före årsmötet och söker idépartners som går på olika BU-arbeten.

Till sist måste framhållas att den föreslagna arbetsordningen inte borde föranleda någon stadgeländring och att detta inte är något unikt för SPHK. Många, för att inte säga alla, större riksorganisationer arbetar på detta sätt med sina årsmötetsbeslut.

Olle Rockström

aktiviteter

SPHK:s egna ungdomsmedlemmar inbjuds delta i det sommarläger som SPHK anordnar tillsammans med SBK-U. Deltagaravgift 150:- kr. Vandringar i Melags-terrängen 7-13 augusti med SPHK:s ledare. Anmälan snarast till Stig Juhlinder. Se vidare annons i HUNDSPORT nr 4, sid. 47.

OBST Kompletterande utbildning för redan godkända Färdledare, men även för blivande avses hållas den 2 och 3 juli. Kontakta Stig!

Ett träningsläger planeras till den 16, 17 och 18 september. Boka tid. Detaljer kommer i POLARHUNDEN nr 3.

resultat

NORDISKA MÄSTERSKAP FÖR POLARHUNDAR, MAISANSALO 11-12 FEBR. 1983

7-spänn 2x19,5 km

	Dag 1	Dag 2	Sluttid
1. Juhani Heikkinen SF	48.01	46.10	1.34.11
2. Olli Hartikka SF	56.53	55.52	1.52.45
3. Joni Elomaa SF	1.06.05	1.06.32	2.12.37

5-spänn 2x14,5 km

1. Auli Lindström SF	36.50	32.42	1.09.32
2. Ralf Hoeft SF	36.05	35.11	1.11.16
3. Aarne Salonen SF	39.12	36.26	1.15.38
4. Aimo Aaltonen SF	40.21	39.01	1.19.22
5. Putte Renholm SF	42.53	41.50	1.24.53
6. Raija Renholm SF	43.55	41.25	1.25.18
7. Veikko Joki SF	46.28	46.07	1.32.35
8. Mikko Leisti SF	51.08	47.27	1.38.35
9. Veikko Katajisto SF	Brutit	44.24	

3-spänn 2x11,2 km

1. Ingvar de Forest, Sverige	26.37	24.02	50.39
2. Pertti Kettunen SF	27.27	26.58	54.25
3. Esa Satomaa SF	30.17	29.05	59.22
4. Lars Ericsson, Sverige	30.59	29.07	1.00.06
5. Peter Mårtensson, Sverige	31.30	30.42	1.02.12
6. Eila Kuusinen SF	32.28	32.11	1.04.39
7. Pekki Kuusinen SF	32.38	32.17	1.04.55
8. Harry Nordström SF	33.18	33.57	1.07.15
9. Keritü Siilin SF	34.36	33.41	1.08.17
10. Olavi Karppi SF	35.53	33.54	1.09.47
11. Jukka Hongisto SF	36.56	33.36	1.10.32
12. Jim Rannila SF	36.00	37.00	1.13.00
13. Helena Rautiainen SF	39.55	34.39	1.14.34

FÄRÖDRAGET - NOME 5-6 mars 1983

Banan: 23 km, en efter nome-förhållanden mycket kuperad bana med långa uppförelut och många skarpa svängar.

Väder: Första dagen 0-gradigt, andra dagen -5 grader.

Last: Utrustning för övernattning i tält, mat till hundar och förare.

1. B-Å Johansson	2 vor 3SH	1.12.09	1.12.35	2.24.44
2. Lars Taneland	6 SH	1.16.29	1.12.43	2.29.12
3. Maria Karlsson	5 SH	1.26.21	1.21.06	2.47.27
4. Stig Juhländer	4 Grö	1.30.28	1.26.32	2.57.00
5. George Mattsson	5 SH	1.41.04	1.26.58	3.08.02
6. Ingrid Sandberg	5 SH	1.52.09	1.35.23	3.27.32

Genomsam start båda dagarna.

Resultat från tävling i Bodafors, 8,5 km i lätt kuperad skogsterräng och på skogsväg.

(En sele och en uppsättning draglinor tottades ut bland deltagarna)

	Lör	Sön	totalt
Keld Nielsen (3 SH)	42.48 (efter felkärning)		
Olle Green (3 SH)	34.03		
Leopold Böttcher (1 Sam. 2 SH)	25.49	23.58	49.47
Ense Lindström/ Lasse Ohlsson (1 vst, 1 poi, 1 SH)	23.47	21.52	45.39
Bengt-Åke Johansson (1 vst, 2 SH)	21.47	21.24	43.11
Eva Nordh (2 grl)	49.00		

Olle Green har just gått i mål.
Foto: Thed Enkil

Tävlingens enda skåneekipage, Eva Nordh, Tyringe.
Foto: Thed Enkil

Den här trevliga intervjun med Lennart Wippola - en av Nordens skickligaste hundkörare - har Sten Gustavsson i "Kullen", Koskullskulle, gjort för POLARHUNDENS läsare i slutet av årets tävlingsäsong.

TIO FRAGOR TILL LENNART WIPPOLA

SG: Hur gammal är Du?

LW: 35 år

SG: Hur många svenska och nordiska mästerskap har Du?

LW: 15 SM-guld, 2 silver, 3 brons
5 NM-guld, 6 silver, 3 brons

SG: Du har även vunnit två Nordic Maraton av 3 Du ställt upp i. Varför prövade Du även på Nordic Maraton?

LW: Det var en intressant form av tävling att pröva. Jag och L-Gunnar Pettersson förberedde oss för att ställa upp i Nordic Maraton från Kvikkjøkk till Åbisko, men det ställdes in just det året. Sen kom en förkortad form av tävlingen, så jag ställde upp!

SG: Hur kommer det sig att Du hävdade Dig så bra även i nometkörning för det är väl ej Ditt normala körsätt?

LW: Jag tränar mycket med linkörning och använder skidor i stället för släde, så det är ej så stor skillnad för hundarna. Skillnaden blir för mig, men orkar man slita med skidor så går det även utan skidor.

SG: Hur har Du förberett Dig inför Nordic Maraton?

LW: Jag lånade ihop först hundar ungefär 3 veckor före och körde in spannet (hade bara 3 egna), prövade spannet på en liten tävling före och löptränade lite själv. Andra året jag var med började jag köra in spannet 2 veckor före tävlingen. Tredje året lånade jag ihop hundar en vecka före. Sedan hann jag köra halva spannet på torsdag förmiddag och andra halvan på eftermiddagen och jag tyckte det stämde bra. Två av hundarna skulle gå på DM-tävlingar på lördag (Nordic på söndag) så jag var lite orolig. Men jag visste att det var tätt mellan kontrollerna så att jag skulle kunna lämna

hundar där om det inte fungerade. I starten var det intressant att se om allt skulle klaffa, för alla hundar hade inte gått tillsammans.

SG: Vad tycker Du om att köra none?

LW: När det är mycket lösa spår, som första året, så längtar man efter skidor. Men det är kul om man har hårda spår och bra fart.

SG: Hur kommer det sig att fågelhundarna är så överlägsna polarhundarna?

LW: Det är kanske inte så, utan jag använder hundar som är tränade.

SG: Tränar Du Dina hundar och Dig själv mycket?

LW: All min fritid går åt till träning av hundar och mig själv.

SG: Din nästa tävling blir fjälldraget. Vad är Din bästa placering där?

LW: Total segrare två gånger, 1975 och 1976.

SG: Till sist: Vill Du ge några råd åt oss polarhundförare för att bli bättre?

LW: Fortsätt att köra mycket och var ej rädd att "köra sönder" spannet.

NÅGRA RUTINER KRING KONTAKTER MED MASSMEDIA

Polarhundskörning och livet kring denna är sedan några år "hett stoff" för många som sysslar med massmedier. Otaliga är tidningsreferaten och Radio/TV-inslag. Kvaliteten är mycket skiftande på dessa. Ibland får man läsa rena falskriker om våra hundar och dess förare. För att inte rykta och avarter skall bli stora rubriker som skadar vår verksamhet, krävs att vi möter och odlar goda kontakter med massmediafolk. Vid planeringen av ett SPMK-arrangemang måste även tid ägnas åt detta på ett seriöst sätt.

Vi låter årsmötet i Björnsjö stå som en modell hur man kan lägga upp en plan för massmediakontakter.

Pressmeddelande till alla tidningar och lokal radio/TV i området sändes ut ca 4-6 veckor i förväg.

Innehåll: En rubrik som aktualiserar. Ex: "Polarhundårsmöte i Björnsjö". En kort presentation av SPMK. Något om polarhunden, dess ursprung, rasindelning och särart. Polarhundsport nu, tävlingar, arrangemang och friluftsliv.

Det spec. arrangemanget med tider och platser, aktiviteter. Samtidigt passar man på att be ortsbefolkning ha fördrag med yllningar etc och hälsar dem välkomna att bekanta sig med våra hundar.

Tid och plats för tillfälle då funktionärer och hundar står till massmedias förfogande (presskonferens).

Uppgift om lokala kontaktpersoner (arrangörer).

Kanske skulle vi centralt göra standardpressmeddelande till hjälp för lokala arrangörer som kan fylla på uppgifter av lokal karaktär.

Unik edition. Efter att detta meddelande gått ut brukar någon eller några tidningar höra av sig. Allt tar man kontakt med någon "bra" tidning. Denna/dessa intresseras för att göra ett utförligare inslag om polarhundsporten i allmänhet, ca en vecka före arrangemanget. Lägga ner tid på detta. Bjud ut på en åktur. Detta har stor betydelse och en gynnsam smittoeffekt på andra massmedier.

Påstöt. I samband med detta reportage ringer eller skriver vi till de som fick pressmeddelandet och som vi ännu inte hört ifrån. Påminn om pressmeddelandet, inte om arrangemanget. Sänd kopia av pressmeddelandet om ni är överens om att redaktionen slarvat bort det första. Bra psykologisk effekt.

Pressvärd. Journalister som bemödar sig att göra ett bra reportage är värda att få en egen pressvärd under arrangemanget. Namnge en person redan i förhandskontakten som kan fungera som sådan och journalisten kommer att känna sig betydelsefull och välkommen = ett bra reportage.

Presskonferens. Lägga presskonferensen strax efter att någonting fotografiskt händer. Då är hundar uppselade, folk har tid att tala med pressen osv. Det dyker alltid upp någon tidning som bara läst pressmeddelandet och sedan glömts bort i sammanhanget. Det är viktigt att hålla löften till dessa också.

Efteråt. Tidningar som har visat stort intresse skall ha resultat etc. inlämnade/insända samma dag, utan att de behöver be om detta. Tag reda på telefonnummer eller på vilket sätt man önskar denna information.

Lokal pressrelease. Detta hade vi inte i Björnsjö, men kan kanske vara vettigt att åstadkomma vid andra tillfällen. Ett standardiserat reportage med allmän information ev. bilder framställs under arrangemanget i stor utplaga. Dessa delas ut till deltagare som vill skriva i sina hemortstidningar, "kryddat" med personliga och lokala inslag som är attraktivt för hemortstidningen.

Verkar det vara mycket och arbetsamt allt detta? Ja kanske, men i långa loppet har det en positiv betydelse och effekt på vår verksamhet. God kontakt med massmedia betyder också god kontakt med allmänheten. Jag vill också passa på och tacka Tage Berggren på Vestmanlands läns tidning för fina reportage och bilder i samband med Björnsjö-årsavslut. Bilder har delats ut till "motiven".

Olle Rockström

Ingrid Hans,
SPHK:s "allt i allo" allt sedan starten, har hittat följande obeskrivliga regelsamling i Svenska Turistföreningens årsbok av år 1888. Njut i fulla drag av denna skildring av gossar med eller utan "klent förstånd" och anlag för "snobberi". Tänk att dom fanns redan för 100 år sen - till fjälls!

RÅD FÖR VANDRINGSLYSTNA UNCDOMAR

Det är ej blott fosterlandskänslan, som eldas, då man i skog och på sjö, på fjäll och på älf lär känna gamla Sverige och dess folk, utan därigenom stärker man också sin själ och kropp, man lär sig bli rådig och modig och att hjälpa sig själv, och man borde åtminstone äfven lära att bli enkel och måttlig i sina lefnadsvanor och att högakta allt ärligt arbete. Af dessa och många andra skäl, som här ej behöfva upprepas, är det i högsta grad önskligt, att det uppväxande släktet vänjes att ge sig ut på vandrings-turer under skolfrierna.

Dock - medaljen kan ha sin fränsida! Jag menar ej de vanliga faror, som föräldrar ofta tro lura på de unga, om de gå på en landsväg eller genom en skog eller ge sig ut på en segeltur eller följa en timmerflotte genom en fors o.s.v. De farorna äro i allmänhet ej så mycket att oroa sig för. Städernas takpannor och taklistor utgöra i själfva verket lika hotande faror. Nej, skuggsidan består däri, att ynglingar kunna bli i tillfälle att spela herrar och härma de dåliga föredömen, som de ofta få se på källare, hotell och ångbåtar. Gossar med klent förstånd och anlag för "snobberi", kunna bli ännu större snobbar efter en fotvandring, i all synnerhet om de haft godt om respenar och ett styra ut sig i sportdrägt, handskar och promenadkapp och annat "finfint" tillbehör, hvarigenom de tro sig bli föremål för "det enfaldiga landtfolkets" djupaste beundran. Emellertid kunna och böra dessa faror afvärijas genom omsorgsfullt val af sällskap och marschruta, genom opartisk bestämhet från föräldrars och målsnäs sida samt genom en maner reskassa. Ordnar man en vandringstur rätt för en pojke, så skall den i hög grad bidraga att kurerar honom äfven för nyss antydda betänkliga anlag.

HUFVUDREGLER

- Klädsel: praktisk, men så enkel och litet "sportsmässig" som möjligt. Kläderna böra vara väl försedda med djupa och säkra fickor.
- Kassa: Förbruka så litet pengar som möjligt och extravagera aldrig. Källare och gästgivarvärdar! Glöm ej att noggrant föra kassa (och dag) bok. (10-15 kronor i veckan böra i vanliga fall goda räcka)
- Fortskaffningssätt: Begagna "apostla-hästarna" så mycket som möjligt. en god gångstig tröttnar mindre än en slät landsväg. Vid rodd, deltag alltid själf! Res på järnväg aldrig annat än i 3:e klass.
- Lefnadssätt: Lef med och lär känna folket! Gå ej endast för gåendets skull! Se ej allmoen "genom snobbens öncenez"!
- Kvarter: Tro ej omöjligt få kvarter (och mat) äfven om gästgivarvärdar saknas! En hygglig och anspråkslös person blir nästan aldrig afvisad. Ofta äro ej de stundom yttrade betänkligheterna så alvarsamt menade. - Att i nödfall ligga ute en varm sommarnatt skadar ej alls.

UTRUSTNING

- 1) Skodonen: låga (eller inga) klackar. Alla, både infödingar och inflyttade sydsvenskar, som varit i tillfälle att i Norrlands fjäll-trakter och vildmarker någon längre tid begagna pjäxor ("bandskor"), bekräfta enstämigt, att man ej härdar så bra i några skodon som i dessa (t.om. uti stenig mark, då man fått någon vana). De må dock ej brukas i trakter, där befolkningen ej förstår deras skötsel. (Om en frisk pojke någon gång i sommarvärmen vill försöka huruvida "foten reder sig ock utan sko" nu, som i de gamla, enkla och kraftiga tiderna, så blir han ej sämre för det.)
- 2) Byxor: ej åtsittande kring benen; om knäet ej kännes fritt trötnar man snart. I fall byxorna ej äro insnörda i skoskaften, är det, då man går i kuperad mark, fördelaktigt att med ett lindrigt tillknytt band nedom knäet binda upp dem något.
- 3) Regnrocken: ej alltför lång; antingen en vanlig "guling" eller en "guttäperka-kappa"
- 4) Hufvudbonaden: ej ömtålig för regn.
- 5) Ränslan: vid dess nedre kant, som snart plägar göra ryggen öm, öfven om den vid profvandet förefaller bra, kan fästas en liten påse i dynform, i hvilken man stoppar hönsmossa eller smutsigt linne och strumpor. Är ränslan försedd med s.k. mes (praktiskt) placeras dynan vid mesens nedre ända, men behöfves då mindre. Norrländska och finska näfverkontar äro mycket praktiska såsom ränslar. Tag med så litet som möjligt, t.ex. ett par Jaegerskjortor, en kulört skjorta, några par strumpor, några näsdukar och kragar, ett par reservbyxor, kam, klädborste, tvål och handduk, nål, tråd och knappar, linnelappar, cerat och en liten ask borsyra eller borsyreplåster. Sker vandringen i mycket myggrika trakter, bör ett par kubiktum beckolja medtagas, slutligen de kartor som behöfvas och några brefkort. Kompass (hur enkel som helst) anteckningsbok m.m. bäres i fickan. Glöm ej ordspråket: Lång väg gör liten börda tung. 10 kilogram på ryggen blir i längden kånbart nog för en yngling. Slutligen ytterligare en hufvudregel, den viktigaste: Ett fast beslut att ej vara "petig" eller pjunka för småsaker samt att ständigt bemöda sig om ETT GODT OCH GLATT HUMOR.

SPINNKURS?

Gläve-Dala-avdelningen planerar att i höst anordna en spinnkurs (om intresse finns).

Så ni som är intresserade, börja redan nu att spara ull. Nu när våra polara vänner faller sin vinterpäls finns mycket ull att ta vara på. Ullen förvaras sedan bäst i papperkassar.

Alltså ut och komma edra hundar! Ni som är intresserade kan ta kontakt med mig; Kerstin Gustafsson, 790 30 Innjön. Tel: 0247/70002 (Kvällön).

annonser

VALPAR

Grönlandshundvalpar födda 1.6.1983.
Hélène och Frank. Tel. 0766/27565 efter kl. 18.

Grönlandshundvalpar, tik och hane, mycket lovande. Ev. drag- och utställningsintresserad fodervärd till tiken.
Lillenor och Classe. Tel. 0226/660 79.

Siberian husky-valpar födda 19.4.1983 säljes. Sven Sundell tel. 0928/10358

Siberian husky-valpar till salu efter Katitzi och Sepäjoen Troppi, födda 11.4.1983.
Lars och Agneta Erichsen, tel. 019/50636

Två Siberian husky-valpar, honar, födda 21.4.1983 efter Anak u. Mojna.
Tel. 0954/31016 eller 0951/30129, Carina eller Roland.

TILL SALU

Rullskidor Jofa, ej använda, 400:- kronor. Tel. 0647/70336 el 70324, Ingrid.

